

ივანე ჯავახიშვილის „საქართველოს რესპუბლიკის რუკის“ (1922წ) ტოპონიმკური ანალიზი
და კარტოგრაფირება

ქეთევან ელიაშვილი

ელ-ფოსტა: ketevan.eliashvili456@ens.tsu.edu.ge

გეოგრაფიის დეპარტამენტი, ზუსტ და საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
ი.ჭავჭავაძის გამზირი 3, თბილისი 0179, საქართველო

ანოტაცია

ნაშრომში ასახულია ივანე ჯავახიშვილის 1922 წლის „საქართველოს რესპუბლიკის რუკის“ ტოპონიმკურ-გეოგრაფიული ანალიზი-კვლევა და კარტოგრაფირება ზოგიერთი ტოპონიმის.

კვლევის შედეგად დადგინდა ივანე ჯავახიშვილის 1922 წლის „საქართველოს რესპუბლიკის რუკის“ მნიშვნელობა, როგორც ტოპონიმკური შესწავლის წყარო. გამოიკვეთა ქართული ტოპონიმების ადგილი გეოგრაფიული ობიექტების სახელწოდებებში, მოხდა მათი გეოგრაფიულ-სივრცული ანალიზი, დადგინდა გავრცელების არეალები, განიხილა მათი გავრცელება მაზრების მიხედვით სტატისტიკურად და კარტოგრაფირებაც. აგრეთვე, გაანალიზდა ქართული ტოპონიმების გავრცელების გეოგრაფიული თავისებურება საქართველოს რესპუბლიკის ძველი საზღვრის ფარგლებში ანუ ისტორიულ საქართველოში.

აღსანიშნავია, რომ გამოიკვლია საქართველოს ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული ერთეულების განაწილების თავისებურება და ძველის შედარება თანამედროვესთან მიმართებაში, მოხდა გეოგრაფიული ობიექტების კვლევა ადმინისტრაციული ერთეულების მიხედვით და მათი ანალიზი სტატისტიკურად, ზოგიერთი მათგანის კი თვისობრივადაც.

მოძიებული იქნა ზოგიერთი ტოპონიმების კლასიფიკაციის ანალიზი და მასთან შედარებით მოხდა ზოგიერთი ტოპონიმის კლასიფიკაცია და სისტემატიზაცია.

შესაბამისად, დადგნდა, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე ტოპონიმთა უდიდესი ნაწილი ქართულია, თუმცა ცალკეულ მაზრებში უცხოური ფენის წილიც მნიშვნელოვანია; ასევე, ისტორიული საქართველოს ფარგლებში (შავშეთი, კლარჯეთი, ერუშეთი, არტანუჯი) ტოპონიმთა საკმაოდ მნიშვნელოვანი ნაწილი ქართულია, რაზეც მიგვანიშნებს ქართული სიტყვების სიმრავლე და/ან ტოპონიმთა წარმოება ქართული სუფიქსებით.